

RAST

da občutim v sebi le eno veličast vesoljstva tihega
da občutim v sebi le eno veličast vesoljstva tihega
da občutim v sebi le eno veličas

13. maja smo bili italijanski državljani poklicani, da izrazimo svojo volilno preferenco na državnozborskih volitvah. Po dolgotrajnem oblikovanju okrožnih kandidatnih list in s premostitvijo sporov znotraj koalicij smo z večjim ali

manjšim zanimanjem sledili zadnji, odločilni fazi volilne kampanije. Kandidati za državni zbor so se tako javno pomerili ne samo v svojih političnih programih in idejnih usmeritvah, ampak tudi v osebnih življenjskih zgodovinah in značajih. Na političnem scenariju so se tako predstavili kandidati, ki bodo – v primeru, da so bili izvoljeni – v svojih rokah držali vajeti države v prihodnjih petih letih.

Tekmeci so si pred publiko nadeli različne maske in zaigrali več vlog, da bi tako pritegnili nase pozornost volilnih upravičencev in pridobili na svojo stran čim večje število privrženecv: zasipali so nas z živahnimi nastopi v televizijskih in radijskih oddajah, s poslovnimi kosili in večerjami, z množičnimi propagandnimi pohodi na lokalni ali celo državni ravni, z razgibanimi soočenji s kandidati nasprotnih list in še bi lahko naštevali.

sledi, da vsak lahko tudi z majhnim dejanjem pripomore k izoblikovanju lastne prihodnosti v državi. Drugi tabor, tabor razočaranih, pa se v času, ko se volilna temperatura dviga, izogiba vsakega vmešavanja. Namišljena zavezništva, tajni sporazumi, motilne liste, barviti spori in prepiri, nesoglasja, bombne eksplozije, tipične italijanske polemike ter zagrizena zavzetost politikov, za katero ne vedo, ali gre za resnično osebno nagnjenje (glej grško 'πόλις') ali zgolj za stremljenje po denarnem dobičku, le poglobljajo njihovo neopredeljenost.

Nova Rast ugaja! (foto Breda Susić)

Tu ne izražamo stališč proti tej ali oni osebi, ki se politično izpostavlja in se poteguje za najvišji državni izvoljeni mandat - parlament. Nasprotno, članek je opisnega značaja in želi zbrati in posredovati širši javnosti pogled mladih na sodobno politično dogajanje, ki že nekaj časa buri duhove. Mešane občutke mladih Slovencev v zamejstvu pa le združuje nekaj, t.j. cilj: izvolitev skupnega slovenskega kandidata, ki bi se zavzemal za interese celotne slovenske zamejske skupnosti. Slovencem bi bila morala biti dana ta možnost.

Parlament bi si moral v svojem poslanstvu prizadevati za utrjevanje politike sožitja in da postane zgled za strpnost v času, ko mnogi ne poznajo več pomena te vrednote.

Ivana Mahnič

RAST 03
maj 2001

VSEBINA

Uvodnik.....	1
Okno v svet.....	2
V objemu polihimije .	4
Mosp & Klub.....	5
Priročnik za zapeljevalce.....	6
Okno v svet.....	7
Ocene.....	8
Pismo.....	8

RAST,
mladinska priloga
Mladike,

34133 Trst,
ul. Donizetti 3

rast_mladika@hotmail.com

Pripravlja
uredniški odbor mladih

Pri tej številki so sodelovali: Ivana Mahnič, Breda Susić, Sara Magliacane, Tomaž Susić, Jadranka Cergol, Peter Jevnikar, Erika Sancin, Štefan Pahor.

Številko je uredila
Breda Susić

Oblikoval
Matej Susić

Trst, maj 2001

Tisk Graphart snc
Obrotna cona Dolina
507/10 - Trst
tel. 040/8325009

MLADI IN POLITIKA: TEŽAK ODNOS MED UPANJEM IN RAZOČARANJEM

Kaj pa

mislijo mladi o tem predvolilnem in volilnem sršenju? Res je, da lahko pri mlajših generacijah zasledimo zelo različna mnenja v zvezi s tem. Velja pa tudi to, da mladi gledajo na politična dogajanja in na svet okrog nas z jasne perspektive. Glede politike jih lahko idealno razdelimo na dva tabora: tabor utopistov in tabor razočaranih. Prvi z velikim zanimanjem sledijo političnim debatam: prepričani so, da lahko vsak preprost državljani da svoj doprinos za sestavo čim boljše in pravične vlade. Iz tega

Easterseminar je bilo srečanje predstavnikov mladinskih društev manjšin Evropske skupnosti, to je Yen-a (Youth of European Nationalities). Vršil se je od 7. do 13. aprila v Košicah na jugovzhodu Slovaške. Udeležila se ga je tudi skupina šestih mladih iz MsSSk (Mladinska sekcija Slovenske skupnosti) in MOSP-a (Mladih v odkrivanju skupnih poti).

Glavna točka srečanja je bil občni zbor, v programu pa so bili tudi izleti za ogled okolice in delavnice-workshops ter seveda družabnost. Delavnice so bile o medijih, socialnih delih, športu, pripravi web strani, načrtu dela v YENU in še bi lahko naštevali. Na izletih so si udeleženci lahko ogledali šolo Romov, ki so na Slovaškem močna manjšina, in tudi turistične kraje kot so npr. Tatere.

Sedaj pa besedo našim junakom...

“NAŠI” NA SLOVAŠKEM

Jana Kosmač

Bila sem presenečena, ker sem mislila, da so Košice center območja, kjer živijo Nemci na Slovaškem, medtem ko smo izvedeli, da je

Nemcev okrog 5.000 in da so razpršeni po celi državi. Spoznali smo torej, da obstajajo zelo različni koncepti manjšinstva. Večina Nemcev na Slovaškem sploh ne govori nemško, pač pa se nemščine šele uči kot drugi jezik. Spraševali smo se, če je razlog v tem, da so bili v preteklosti zaradi zgodovinskih okoliščin zatirani ali pa se to dogaja, ker jih sedaj Nemčija odločno podpira. Vsekakor je nemških manjšin na Vzhodu veliko in imeli smo vtis, da vsi njihovi predstavniki skupaj postajajo večina, vse ostale manjšine pa smo se čutile še enkrat v manjšini.

Vuokko Antonini

Živelimo smo v velikem hotelu v vasici v hribih nad Košicami. Imeli smo se zelo lepo, hrana je bila dobra. Med večeri smo spoznavali tipične pijače manjšin, predvsem pa slovaško pivo. Mislim, da ga v hotelu niso nikoli prodali toliko. Zvečer smo imeli veliko časa tudi za druženje v baru hotela in pripravili so nam prostor za ples. Od programa mi je najbolj ostalo v spominu delo v workshop-u. Sodelovala sem v delavnici posvečeni medijem, naš voditelj pa je bil eden izmed najbolj znanih slovaških časnika.

Danilo Pahor

Po mojem je Yen zelo koristna organizacija, ker se tam mladi različnih manjšin srečujemo in si izmenjujemo mnenja, izkušnje in vtise. Ko smo skupaj, je vzdušje prav prijetno. Naša skupina se najraje druži s Frizijci, ne samo zato, ker smo se že poznali iz poletne izmenjave, ampak tudi, ker med sabo govorimo po angleško, z razliko od drugih manjšin, ki se med seboj sporazumevajo v nemščini.

Breda Susič

Zelo sem se zabavala, ob našem prihodu v kraj nastanitve. Člani organizacije IKeJA, ki so bili zadolženi za naš sprejem ter razvrstitev po sobah, niso govorili nobenega tujega jezika, razen nemščine, pa še te niso vsi obvladali. Člani naše delegacije pa smo večinoma znali angleški jezik (poleg italijanščine in francoščine), nemščina pa nam je šla le s težavo od rok (oz. iz ust). Zgodilo pa se je, da smo se morali ravno mi nujno sporazumeti z gostitelji, saj bi bili drugače kar trije naši člani ostali brez sobe: Mateja ni bilo na seznamu, kljub temu da je bil

Matej, Tomaž, Vuokko, Breda, Jana in Danilo – “naši” na Slovaškem.

Tomaž Susič

Delavnice so bile letos, kot marsikaj drugega, nekoliko slabše organizirane kot lansko leto. Veliko udeležencev se je pritoževalo, češ da so bili voditelji včasih nepripravljeni ali neprimerni, ponekod pa je bila že sama tematika delavnice nejasna in meglena. Po mojem mnenju bi morali organizatorji bolj paziti na to, saj so prav delavnice okostje takih srečanj in bi se morale zato vse ostalo vrteti okoli njih. Kljub vsemu pa so nekatere delavnice dobro uspele. Osebno lahko omenim prvo skupino, v kateri sem bil tudi sam, ki se je zavzela za bolj daljnoročno pomoč odboru YEN-a. Skupaj smo pregledali bodoče načrte in izdelali nekakšne smernice, po katerih se bo odvijalo delo, obenem pa tudi preresetali težave, ki pestijo odbor, in iskali najprimernejše rešitve. Še kar zanimivi pa so bili izleti, ki so tudi izredno važni pri obisku in spoznavanju drugih narodov ali narodnosnih skupnosti. Izletov je bilo več, tako da smo lahko videli različne vidike tamkajšnjega življenja. Škoda le, da smo včasih obžalovali pomanjkanje primernih predstavitev ali komentarjev, ki bi nam bolje prikazali to, kar si ogledujemo. Tudi v tem primeru bi krivdo pripisal "nerodnosti" organizatorjev.

Matej Susič

Dejavnost YENa se konkretizira dvakrat letno, in sicer na rednih seminarjih, ki se vrstijo v različnih krajih. Vsakokrat "gosti" ostale druga manjšina. Lansko leto je tak

seminar potekal na Južnem Tirolskem, letos na Slovaškem, prihodnje leto ga bodo organizirali Zahodni Frizijci. V teku leta pa je več priložnosti tudi za druge seminarje, ki večinoma potekajo v jesenskem času. Letos bo Autumn seminar prav pri nas v Trstu. Poleti (pa tudi ob zimskih počitnicah) pa potekajo razne izmenjave med manjšinami. Lansko leto poleti smo priredili - in zaradi uspeha bomo to tudi letos ponovili -

izmenjavo med slovensko manjšino v Italiji in frizijsko na Nizozemskem. Lani so bili naši gostje oni, letos pa bodo oni gostili kakih deset predstavnikov naše manjšine.

Na letošnjem Easterseminarju sem zaključil svoj mandat kot podpredsednik YENa. Rekel bi, da je bila ta izkušnja zelo pozitivna. Zelo mi je bilo žal, da sem se funkciji odpovedal, vendar je sedaj čas, da pridejo tudi drugi na vrsto. V času mojega mandata so se nekatere stvari v YEN-u zelo spremenile. Začeli smo prirejati seminar dvakrat letno in ne več enkrat, kot je bilo v preteklosti, ker smo se zavedali, da je bilo eno samo srečanje premalo. Postavili smo si nove cilje, med temi je sprejem novih članov v YEN.

YENI (glasilo YENa) je v času mojega mandata dobil novo podobo. Prej so ga razmnoževali na fotokopirnem stroju, sedaj pa se tiska v tiskarni. Zato so tudi fotografije zelo jasne, medtem ko je bila prej na fotokopiranem papirju njihova kvaliteta slabša. Ohranil bom čudovite spomine na ti dve leti dela.

MsSSk in MOSP vabita tudi druge mlade, ki bi radi pristopili, da se vključijo v skupini ki se ukvarjata s to mednarodno dejavnostjo. Vse informacije vam nudi Matej na naslovu matejsussi@hotmail.com.

zgoraj: Špisški hrad – naša dekleta so opustošila Slovaško

spodaj: "bitka" na Visokoh Tatrih. Najuspešnejše so kepale Lužiške Srbkinje in Južni Tirolici...

Naši na osrednjem trgu v Košicah (foto Tomaž Susič)

PREDSTAVNIKI MSSSK IN MOSPA NA EASTERSEMINARJU

Sara Magliacane

Martina Krapež, 23 let, je zamejski javnosti znana po svojih pevskih sposobnostih. Večkrat je že nastopala ne samo pred zamejsko publiko, pač pa tudi pred italijansko v Trstu (odličen uspeh na tekmovanju CD za Trst) in v drugih italijanskih mestih, kjer se je udeležila raznih festivalov, izbrana pa je bila tudi za selekcije Sanremo giovani (ki se ga potem ni udeležila, ker še ni imela izdane predstavitvene CD plošče). Pred domačo publiko je nenazadnje nastopila tudi v SKK med večerom "Pokaži, kaj znaš". Med drugimi je ravno pred kratkim izdala tudi CD ploščo. Ob tej priliki smo Martino vprašali, kako je do te plošče sploh prišlo.

Cd "Linee" je predstavitveni Cd, tako da se ga ne da kupiti v trgovinah. Nastal je iz sodelovanja z Aljošo Saksido - mojo "desno roko". Aranžmaji so njegovi in vse je bilo realizirano v njegovem domačem studiju v približno enem letu dela.

Ta CD plošča je pravzaprav neke vrste konec določenega obdobja, določene poti.

Približno tako kot takrat, ko se vrneš v šolo po poletju in ti profesorica določi za naslov spisa "Kako si preživel počitnice" ali "Prišla je jesen". To je neke vrste obnova tistih prvih let, ko sem začela pisati pesmi. Mislim, da pravzaprav nimam še svojega dokončnega stila in zelo verjetno tudi ta CD ne daje pravega vtisa. Meni je drag, ker je del mene, sama pa vidim, da sem že precej daleč od njega.

Ali sama pišeš besedila in glasbo za svoje pesmi?

Pesmi pišem sama, melodijo tudi. Večinoma si kar pojem na scooterju in potem pridem

domov, napišem melodijo in se zamislim v to, kar mi ta melodija narekuje. Aranžmaji so Aljoševi. Navadno mu jaz povem, kako čutim določeno pesem, on pa skuša slediti mojim navodilom. Dobro se razumeva. In to pomeni veliko. Pesmi ne pišem, tako kot mnogi delajo, vsak dan, vsak teden, vsak mesec. Nekoč sem jih v enem letu napisala kar 10, potem nobene za 6, 7 mesecev in potem zopet eno. Ne delam sile svoji ustvarjalnosti: kar pride, pride. Pravzaprav pa sem tudi zelo zasedena z univerzo.

Po kom se zgleduješ?

Ne zgledujem se po nikomer, vsaj tako se mi zdi. Čeprav sedaj točno vem, katero glasbeno pot sem izbrala. Cd je nastal takrat, ko sem začela pisati in nisem imela nobene posebne smeri in tudi

V BODOČE SI ŽELIM
UŽIVATI VSAK TRENUTEK,
KI GA IMAM
NA RAZPOLAGO

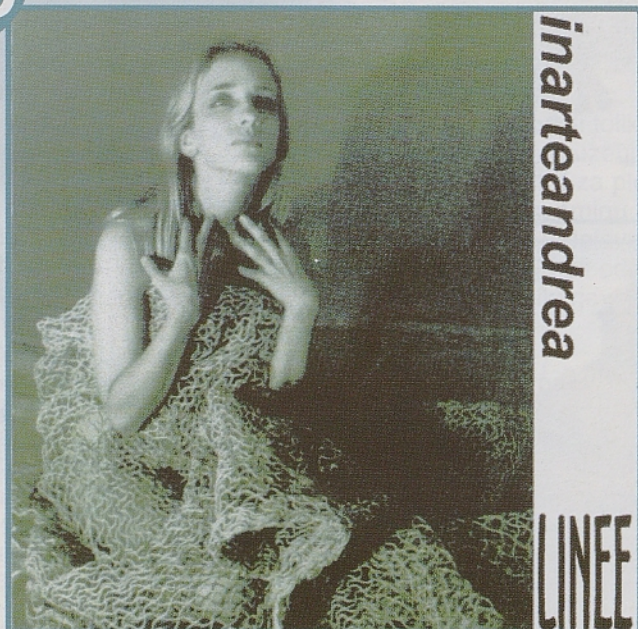
glasba verjetno tista, ki mi najbolj leži.

Kako si začela svojo pevsko kariero?

Vse, kar je v zvezi z gledališčem, glasbo, televizijo, kinom, petjem, plesom mi je bilo vedno všeč. Ko sem imela 14, 15 let in sem začela igrati na Opčinah, je bilo jasno, da mi je ta svet blizu. Ko imaš tista leta, delaš stvari in sam ne veš, zakaj. Pravzaprav jih delaš, ker te zabava, ampak ne misliš, da se boš potem v življenju s tem ukvarjal: poješ, ker ti je všeč, igraš, ker ti je všeč, plešeš, ker tako čutis. Nič več kot to. Začela sem pisati pesmi zase. Prvo pesem, ki sem jo napisala, je bila posvečena prijatelju, ki je umrl pri 17-ih letih. Pesem mi je pomagala premostiti to bolečino. Od takrat sem pisala

INTERVJU Z MARTINO KRAPEŽ

nobenega posebnega avtorja, skladatelja, po katerem bi se zgledovala. Zadnje leto pa mi je zelo blizu country-folk glasba. To sem spoznala postopoma in sedaj poslušam v glavnem te avtorje: Willie Nelson, Buddy Greene, John Denver kot tudi Simon and Garkunkel, Joan Baez, Patrick Fitzsimmons, Faith Hill. Zelo blizu mi je Alanis Morissette. Pravzaprav je country

inarteandrea

LINEE

inarteandrea

LINEE

1. Senti - 4:46
2. È amore - 3:43
3. Fiore - 3:20
4. 11 linee - 3:30
5. Cerchi - 4:09
6. Perversioni - 4:06
7. Ei fu - 3:57
8. Scusami - 4:49
9. Mir - 3:55

testi e musiche:
Martina Crapesiarrangiamenti
e produzione: Al Sax
1999

zase, pela sem kar doma sama s sabo (kar pravzaprav še vedno delam) in pri tem

zelo uživala. Samo kasneje, ko sem postala bolj samozavestna in sem prav takrat tudi pridobila "nov glas" (zaradi operacije na glasilkah - op.ur.), sem se odločila, da bi lahko pela tudi za druge. Zaradi tega sem izdala Promo Cd.

Trenutno študiraš v Bologni na DAMS (Discipline dell'arte della musica e dello spettacolo). Kaj misliš v bodoče? Boš nadaljevala s petjem?

Trenutno končujem študij gledališke smeri na tej fakulteti. Učim se teorije gledališča. Mislim se specializirati v organizaciji in ekonomiji gledališča in se potem podati kam po svetu in opraviti še kak ma-

ster. Moje petje je bilo vedno zanemarjeno zaradi univerze, ker ima ta prednost - na srečo še za malo. Tako in tako bom pela celo življenje, ne glede na to, če me bo kdo poslušal ali ne. Pišem pesmi in jih pojem, ker je pač to zame spontano. Če na tem področju ne bi uspela, bi verjetno vseeno nadaljevala s petjem, saj lahko vedno pojem zase, kar ni tako slabo. V bodoče mislim vsekakor še študirati, delati, peti in potovati. Oziroma - želim si uživati vsak trenutek, ki ga imam na razpolago in se zabavati.

Hvala Martini za pogovor!

Jadranka Cergol

MOSP & KLUB

V soboto 24. marca je bil v Slovenskem kulturnem klubu pester večer z naslovom Pokaži, kaj znaš, ki je ponudil nekaterim mladim ustvarjalcem prostor in priložnost, da se izkažejo in opozorijo nase. V Peterlinovi dvorani sta tako bili na ogled razstavi Vanje Glavine

in Jane Pečar. Vanja Glavina je predstavila nekaj svojih fotografij, saj se navdušeno peča z umetniško fotografijo, tako da je na primer ena njenih fotografij na

nekem mednarodnem natečaju za višješolce bila izbrana kot ena najlepših v Sloveniji.

Jana Pečar, ki je na lanskem natečaju SKK prejela prvo nagrado, letos pa drugo, pa je nastopila z razstavo grafik in nekaj platen.

Vendar pa se je pravi program sobotnega večera začel s petjem Martine Krapež, ki je ob spremljavi kitare zapela dve svetovno znani uspešnici v angleškem jeziku in dve lastni pesmi v slovenskem jeziku. S svojim petjem se je z odličnim uspehom udeležila različnih festivalov in tekmovanj na krajevni in italijanski ravni.

Najmlajši med nastopajočimi sta bili dijakinji klasičnega liceja Meta Starc in Vesna Hrovatin, ki imata pravo igralsko žilico. Z živah-

nim nastopom sta prinesli zabavo in smeh s prizorčkom Lajna. Nazadnje je nastopil še Iztok Cergol, ki je lani na maturitetnem izpitu predstavil raziskavo o ekspresionizmu na Primorskem v obliki video posnetka. Udeleženci sobotnega večera so imeli možnost, da si lahko ogledajo 15 minutni odlomek filma, v katerem Iztok predstavi skladatelja Kogoja in slikarja Čarga.

Kar se tiče časnikarskega krožka, imamo tudi kaj povedati. 15. marca je bil njegov gost novinar Novega glasa Danijel Devetak, ki je govoril o naslovih člankov in o tem, kako naslov izberemo. Govor je bil še o impaginaciji, krožkarji pa so potem še primerjali razne časopise in jih analizirali prav z vidika izbir naslovov in impaginacije. Ker že govorimo o impaginaciji, ne smemo pozabiti na srečanje, ki je bilo 20. aprila, ko je v časnikarskem krožku govoril grafični oblikovalec Rasti (in revije ter založbe Mladika), Matej Susič. Predstavil je predvsem vse novosti, ki jih je uvedel pri grafičnem oblikovanju glasila Rast. Razložil nam je tudi, kako in kaj storiti, da je glasilo na oko bolj prikupno in pestro, kako ravnati s slikami ipd., skratka, kaj storiti, da bo bralca pritegnilo k branju. Nazadnje nam je še pokazal na računalniku, kako je vse to mogoče opravljati, in tako prikazal tudi praktično plat svojega dela.

Peter Jevnikar

**POKAŽI,
KAJ ZNAŠ**

Pomlad je tu! Po krajšem obdobju, ko je že zgedalo, da se je vrnila zima, se je pomlad vendarle razbohotila s svojimi barvami, omamnimi vonji, veseljem in dobro voljo. V tem času se narava obnavlja in tudi človek se izvija iz zimske monotono-
sti. Njegovi čuti se prebujajo in naenkrat postane sila dovzeten do pripadnikov nasprotnega spola. Še sam ne ve točno, kako in zakaj, in že je njegova glavna skrb ta, kako bo osvojil deklico ali fanta svojih sanj. Ljubezen postane alfa in omega v njegovem življenju.

Za vse tiste, ki se prepoznajo v tem opisu in se ne morejo upirati naravi, nekaj skromnih, a koristnih nasvetov, zato da se približajo in se prikupijo ljubljene osebi.

Začnimo z dekletimi. Iz raznih raziskav izhaja, da je skupni imenovalac značilnosti deklet, ki so vseč fantom - materinstvo. Čeprav se to lahko zdi še tako čudno ali smešno, gre tu za nek pradavni instinkt, ki ga je treba upoštevati in, seveda, primerno interpretirati.

Prvi in najbolj viden znak materinstva je žensko telo: fantje bodo torej dovzetni do ženskih oblin. Ne gre za to, da morajo vsa dekleta težiti k temu, da postanejo čim bolj

podobna Laetiziji Casti, Evi Herzigovi ali kaki drugi super manekenki. Res pa je, da bodo imele več uspeha, če bodo skrbele tudi za svojo zunanost. Dovolj bo moderna pričeska, malo šminke, obleka, ki prikrrije šibkejšje točke, valorizira pa tiste dele telesa, ki so v redu. Shušjevalne kure (pod zdravniškim nadzorstvom!) bodo potrebne samo v primeru, da je odvečna teža res hud problem pri sprejemanju same sebe - drugače so lahko nekoliko bolj obilne deklice ravno tako uspešne pri fantih kot njihove suhe kolegice!!

Najvidnejši znaki ženskosti/materinstva so dolgi lasje, prsi in boki, zato bodo

najbolj viden znak materinstva je žensko telo: fantje bodo torej dovzetni do ženskih oblin. Ne gre za to, da morajo vsa dekleta težiti k temu, da postanejo čim bolj podobna Laetiziji Casti, Evi Herzigovi ali kaki drugi super manekenki. Res pa je, da bodo imele več uspeha, če bodo skrbele tudi za svojo zunanost. Dovolj bo moderna pričeska, malo šminke, obleka, ki prikrrije šibkejšje točke, valorizira pa tiste dele telesa, ki so v redu. Shušjevalne kure (pod zdravniškim nadzorstvom!) bodo potrebne samo v primeru, da je odvečna teža res hud problem pri sprejemanju same sebe - drugače so lahko nekoliko bolj obilne deklice ravno tako uspešne pri fantih kot njihove suhe kolegice!!

Praviloma so najbolj privlačni tisti ljudje, ki imajo sami sebe radi in ki se spoštujejo. To je navadno prvi predpogoj, da lahko ljubiš tudi druge.

PRAKTIČNI NASVET za dekleta se torej glasi: bodite ljubke in prikupne! Nekateri se res rodijo lepši kot drugi, vendar se da to življenjsko krivico omiliti. Prav vsakdo je namreč lahko čeden, če si to želi in če v to vložijo malo svoje pozornosti! Če ste tako kdaj v dvomu, ali naj si za v šolo, v krožek ali kino

nataknete hlače ali krilo, izberite krilo (kratko, lahko pa tudi dolgo, ker bo prav tako doseglo svoj učinek pri poudarjanju vaše ženskosti!), pa tudi hlače bodo v redu, če si za protiutež npr. oblečete ozko majčko ali pulover...

Seveda pa ne bo še tako lepa zunanost privabila fantov, če ne bo za zunanostjo še kaj drugega. Znakov materinstva namreč ne prepoznamo le v ženski zunanosti, pač pa v drugih značilnostih, ki pravzaprav oblikujejo bistvo materinstva: to so skrbnost, čutečnost, dobrot, modrost. O teh značilnostih in kakem drugem skromnem nasvetu pa v naslednji številki Rasti! Do takrat pa, dobro osvajanje!

Vaša Biba

WHAT MEN WANT

KAKŠNA DEKLETA SO VSEČ FANTOM

obleke in pričeske, ki bodo valorizirale te dele telesa najbolj občudovane. Dekleta bodo, seveda, pazila, da pri ničemer ne bodo pretiravala, saj lahko preveč vsiljiv in provokanten look doseže pri fantih nasproten učinek od zaželjenega - beg ali, še huje, zasmeh! Skrb za lastno zunanost sicer ni bistvena za uspeh, vendar je ne gre podcenjevati, saj je v današnji družbi, kjer primanjkuje časa za poglobljanje odnosov, ravno prvi vtis tista nujna predpostavka, na kateri lahko gradiš karkoli drugega. Poleg tega pa je čedna zunanost izraz ljubezni, ki jo fant ali dekle goji do samega sebe: če se ima mlad človek rad, bo skrbel (tudi) za svojo zuna-

(foto Tomaz Susič)

Tržačan potuje v Afriko s tremi črnici. Ustavijo se v nekem baru in belec naroči: "Tri črne in en kapo!" Tedaj natakarka zavpije: "Rasist! Rasist! Pojdi v Bruselj, trapa, in videl boš, kaj so sposobni narediti naši dijaki višjih srednjih šol! No, pridruži se jim, da se boš tudi ti kaj pametnega naučil!"

Res je. Dijaki 2. r. klasičnega liceja F. Prešeren smo 8. aprila navdušeno odpotovali v Strasbourg in Bruselj. To nagrado smo si zaslužili s poglobljeno raziskavo o rasizmu. Na pobudo centra Evropski dialogi in pod pokroviteljstvom Evropske unije smo se mi in nekateri razredi italijanskih tržaških višjih srednjih šol v začetku šolskega leta lotili projekta, ki naj bi raziskoval rasizem v vseh njegovih oblikah. Profesorica Marta Ivašič nas je seznanila s Svetom Evropske unije in z vsemi njegovimi dejavnostmi. Med šolskim letom smo na italijanskih šolah poslušali razna predavanja in končno smo marca predstavili naše delo predsedniku Evropskih dialogov Rossettiju in celo podpredsedniku Evropskega parlamenta Renzu Imbeniju! Kot predstavniki manjšine smo ta problem še bolj čutili:

ponosno smo povedali, da smo delovali kot majhen observatorij in analizirali vse tiste kletvice in psovke, ki jih vsak dan slišimo, ali pa jih preberemo na zidovih. Zavedeli smo se, da rasizem ne obstaja samo med južnjaki, Arabci in Judi, ampak tudi med nami, Istrani in Kraševci iz Trsta. Vse raziskave, ki so jih dijaki predstavili, so bile zelo kvalitetne.

In končno so najboljše nagradili s fantastičnim izletom!

Odpotovali smo 8. aprila 2001 ob šestih zjutraj. Prvo noč smo prespali v Strasbourg, kulturno in zgodovinsko pomembnem mestu, kjer smo si ogledali najlepše turistične točke: Petite France, trg Gutenberg, katedralo. Mesto s tipičnimi hišami z lesenimi strehami in bogatimi okraski leži ob Renu, tako da moramo večkrat čez most, če hočemo v drugo ulico. Strasbourg imenujejo prestolnico Evrope, zato so mesto izbrali kot sedež Evropskega parlamenta.

V Bruselj smo prišli naslednji dan. Nastanili so nas v hotelu Tulip Inn Boulevard, najlepšem hotelu, v katerem sem kdaj bila. Uganite, koliko nadstropij ima? Devetindvajset! Fitness, savna, solarij, vse nam je bilo na voljo! In brezplačno!

10. aprila smo končno obiskali Evropski parlament. Parlament deluje neodvisno od Evropske komisije. Člane parlamenta izberejo volivci držav članic na splošnih volitvah in v posebnih volilnih okrožjih. Parlamentarcev je 626 in se delijo v več političnih skupin. Vsi uživajo parlamentarno imuni-

teto, imajo pravico do izražanja mnenj in odgovornost za sprejemanje in nadzor letnega proračuna Evropske unije.

Našo pozornost so najprej pritegnila vrata. Prvi vhod nosi ime po Altieriju Spinelliju, važnem zaradi federalističnega manifesta Združenih držav Evrope in osnutka za sporazum o EU. Drugi vhod se imenuje po Paulu Henriju Spaaku, ki je bil prvi socialistični ministerski predsednik.

Najprej smo sledili delu posameznih komisij, nato pa seji parlamentarcev 140 držav članic WTO. Dr. Rizzo, zadolžen za stike z javnostjo pri Evropskem parlamentu, nas je seznanil z uvajanjem evra. Najleپše je bilo ponovno srečanje s podpredsednikom Renzom Imbenijem, ki je odgovarjal na naša vprašanja. Kot manjšina smo čutili potrebo po še večji pozornosti. Upamo, da bo fotografijo z njim kmalu objavil dnevnik Il Piccolo.

Bruselj je čudovito mesto tako s kulturnega kot s turističnega vidika. Sama bi bila rada vse videla, vsega bi se rada dotaknila! Mesto je primerno za vse radovedneže, ki se nikoli ne naveličajo iskanja.

Po skupinah smo si ogledali glavni trg Grand Place, kraljevo palačo, Euratom. Iz tipične ulice Rue des Eperonniers smo šli na Sablon. Muzej moderne in antične umetnosti je eden najpomembnejših na svetu s slikami Boscha, Cranacha, Bruegla, Rubensa in Rembrandta. Na Agorà pa dobimo starinarne, primere tipične belgijske kulture. Človek se tu nikoli ne nasiti slikanja, povsod bi vtikal svoj nos...

Zanimiva je tu raznolikost tipičnih kuhinj: grške, turške, indijske... Za naše žepce pa so bile primerne Brasserie, kjer smo se lahko zalivali s tipičnim pivom Kriek z višnjo. In kaj je tu še tipičnega? Trgovine, ki se imenujejo Chocolatier, saj so tu Godiva mojstri v izdelavi čokolade. Dobro za tiste, ki imajo strogo dieto!

Bilo je res lepo! Toda, stran z zavistjo! Ni treba, da žalujete: če želite, vam lahko pokažemo naše lepe, krasne, fantastične slike...

Erika Sancin

Il klasični licej, z leve proti desni: zadaj, Nada Petaros, Erika Sancin, Renzo Imbemi, Vesna Hrovatin, Gabrijel Beličič; spodaj, Martina Stoll, Veronika Sossa in Meta Starc

VEČ KOT NAVADNA EKSKURZIJA

Odprava na trgu Gutenberg

Pod geslom "spet bo prišel naš praznik" in pod iznajdljivim nazivom Rock Otoxis, to je skovanka iz besed Rock Otočec in Oxis, je 19., 20. in 22. aprila potekala selekcija za najboljšo rock skupino iz zamejstva. V treh večerih, ki so jih organizirali Kraški ovčarji in člani MOSP-a v sodelovanju z ZSKD in Tržaško knjigarno, se je na odru priljubljenega kriškega puba zvrstilo deset skupin; te so se zelo potrudile in pokazale vso svojo glasbeno spretnost pred izredno številno publiko, ki je vse tri večere dobesedeno napolnila lokal do zadnjega kottička. Tako so lahko v četrtek zvečer obiskovalci prisluhnili skupinam Stara vrana, The Snifferson's family in Floating points. Slednji so si ob koncu zaslužili nagrado kot naj-

Zmagovalci The Authentics (foto Štefan Pahor)

bolj kreativna in originalna skupina. Petkov večer pa so poživile skupine Fiberglass, The Authentics in Striptocoke. Zaključni večer v nedeljo, ob koncu katerega je bil razglašen tudi zmagovalec, pa so se predstavili La cacca intorino, Middle finger, Charge in Anna non vuole. Organizatorji so vse nastopajoče zelo pohvalili, pri številnih skupinah je bilo opaziti velik napredek: začetna razlika med prvo in drugo uvrščeno skupino je bila samo v eni točki, kar priča tudi o precejšnji

kakovosti višje uvrščenih. Žirija, ki so jo sestavljali dva člana ansambla Kraških ovčarjev, dva člana MOSPa, dva glasbena izvedenca in en časnikar, je pri izbiri upoštevala več stvari: kvaliteto glasbe in aranžmaje, scenski nastop, tehnično uigranost in splošni vtis skupine na publiko. Izbira ni bila lahka, tako da je žirija zadnji večer sejala dolgo uro, preden je razglasila zmagovalca, pri tem pa dodelila še dodatno celokupno oceno po nastopu vseh skupin.

ROCK OTOXIS

Končno lestvico vseh skupin objavljamo posebej z vsemi ocenami. V vseh kategorijah so se najboljše odrezali člani skupine **The Authentics**, ki jih mogoče marsikdo pozna, saj so že nastopal v številnih krajih, nenazadnje pa tudi v premieri SSG, Matiček se ženi. Le-ti bodo letos poleteli od 7. do 9. julija predstavljali zamejsko rock glasbo na najbolj prestižnem rock festivalu v Sloveniji, to je na Rock Otočcu, ki se ne odvija na Otočcu, kot bi si lahko marsikdo mislil, temveč na psevdo-letališču pri Novem Mestu. Naj omenimo še, da so se tovrstne selekcije vršile po vsej Sloveniji, letos je bilo prvič, ko so organizatorji Rock Otočca vključili v izbor tudi skupino iz zamejstva. The Authentics bodo tako lahko ponosno odpotovali v Novo mesto z zavestjo, da so najboljša rock skupina v zamejstvu. Če želite kaj več vedeti o tej pobudi ali pa si samo ogledati posnetke in slike raznih nastopov, lahko pobrsate po spletni strani: <http://listen.to/rock-otoxis> ali pa pišete na naslov rock_za_mejo@emailers.org.

Jadranka Cergol

Spoštovano uredništvo Rasti, pošiljamo Vam dopis s prošnjo za objavo.

Cenjeno uredništvo Rasti, z veseljem ugotavljamo, da ste v Vaši drugi letošnji številki (marec 2001) izbrali eno izmed sodelavk PriMorskega psa za morebitno zamejko leta. Radi bi pa pripomnili, da je Vaša utemeljitev glede te izbire netočna. Pri PriMorskem psu si namreč od vsega začetka prizadevamo, da bi bilo naše delo ekipno in povsem enakovredno. Kot pri večini stvari nam tudi ta namen včasih bolj in včasih manj uspeva. Bistveno pa je dejstvo, da smo vsi na enak način soudeleženi in da nočemo imeti glavnih, oziroma podrejenih sodelavcev.

Radi bi podčrtali, da ima PriMorski pes en sam motorček, ki ga v isti meri poganja vseh sedem članov uredništva. Saj veste, kako pravi pregovor "...vsi smo pomembni, nihče pa ni neobhodno potreben..."

*S spoštovanjem
PriMorski pes*

Iskreno se opravičujemo uredništvu PriMorskega psa. Njegove linije sicer nismo poznali, smo pa iz nekaterih zunanjih znakov (nepodpisani članki, skupinski članki, nenavajanje imen urednikov) sklepali, da PP nima formalnega glavnega oziroma odgovornega urednika. V članku smo z "izvolitvijo zamejke leta" želeli pohvaliti prav VSA dekleta iz uredništva PP, vendar nismo mogli navajati vseh imen, pač pa smo izbrali eno, ki naj bi simbolno predstavljalo vse. Imenovali smo Poljanko samo zaradi njenih značajskih (in ne formalnih) lastnosti, s tem pa nismo nikogar želeli povišati - še manj pa, razumljivo, ponižati.

Vsekakor smo pisma izredno veseli. Želeli bi si več odmevov, več reakcij in nasvetov naših bralcev. Zato bo prvi, ki nam bo poslal pismo, razglednico (RAST, ul. Donizetti, 3, 34135 Trst), e-mail (rast_mladika@hotmail.com) s pohvalo, pripombo, kritiko, nasvetom na račun katerega od naših člankov, ali samo s pozdravi, bo prejel lepo NAGRADO. Pohitite! Ne bo vam žal!

UREDNIŠTVO RASTI